

peālikuga ka tehtud, kuid a temmale olli mōistetud.

Jummal panne silmad ja kōrvad linni, nisugust hirmust ašja kuulmaст ja nāggemast ja anna kōige ma-ilmale omma tōssist uško, mis mitte innimesse seādmistega seggatud ei olle, waid mis puhta pūhha kirja järrele saab kulutud, siis ei sa viissiste mitte nisugusid rāngad ašjad ette tullema; kus jáåb siis ta liggimese armaстus? Kus jáåb sin Jummalak kartus, kui meie warresed ehk muud lomad ja ašjad Jummalaks peame, siis on ellav Jummal meie sūddamest hopis kaddund, fest Temma útleb jo: „Sull' ei pea teist Jummalat minno kōrvas olema!”

Nüüd on sesamma Kahn Samil Wennermaal wangis, kas temma ömma endise ellu peale tagasi mótleb ja kahjatseb kõit sedda kurja, mis temma ma peal teinud, ei olle meie ašsi járgje párrida, waid jágo selle holeks, kes ellavate ja furnute peale üks kord kohhut móistab ja igauks katsugo, et temma išse moib seisita, Kristuse kohta járje ees!!

Se eäsimese kābso sees
Kūl seisab selgest meie ees:
„Teist Jummalat ei pea sa
„Mo kōrvas mitte piddama!” —
Kui paljo neid, kes fest ei tea,
Ja kui ta teab, siis fest ei pea,
Waid kui ta warresi lendma nāeb,
Se jummalaks taal kohhe jáeb!
Mi tühhi on veel rahwa arro,
Mis mattab ilma ello mörro.

Mis on innimene?

Juda rahwa ramatus „Palmud” seisab lugeda, mis üks Rabbi ehk Judarahwa õppetaja „Eleangar” fest útleb, kuid a teeniad inglid Jehowaga olla ráákinud.

Inglid útlesid: „Mis on innimene suur ašsi, et Sa sedda ni kōrgese tōstad, et ta ülle keige peab wallitsema ma peal? Innimene ei olle jo muust, kui uhkusest halpimisest ja tühjast melest kokko pandud. Mil aeal saab temma